UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Textus sequentiarum cum lucule[n]tissima tam sententiaru[m] q[uam] vocabuloru[m] interpretatione scripture autoritatib[us] alioru[m]q[ue] exemplis creberrimis roborata

Colonie, 1506

VD16 T 655

Summi triu[m]phum reg[i]s

urn:nbn:de:hbz:466:1-30585

Visual Library

De aſcentione domini.

Et tu (fac) .ſ. illos (nõ ſentire) .i. ꝑcipe (tormenta) .i. penas infernales (q̃s vis ſuire tormẽtis) .i. paſſionibꝫ tuis i cruce paſſis (ſ; tu ꝯfer) .i. da (⁊ largire) .i. ꝯcedere dona (ſempiterna gaudia. cũ dies ire) .i. iudicij (venit)

Notãdũ autoꝛ ꝯmẽdat ſctãm crucẽ in tribꝫ .ſ. in fronde flore ⁊ germine Primo in fronde. qꝛ ſm Damaſ. Lignũ ſctẽ crucis fuit radicaliter in paradyſo plantatũ ⁊ ꝯpoſitũ erat ex quattuoꝛ lignis. Primũ cedrinũ quod erat in pede ſctẽ crucis Aliud erat cypꝛeſſinũ ⁊ illud ſuppoſuit pylatꝰ qñ ſcripſit titulum Tertiũ fuit de palmis. ⁊ illud fuit tranſuerſum ꝑ medium Quartũ erat oliua. vñ Ligna crucis palma cedrus cypꝛeſſus oliua Pes cedrus. mediũ cypꝛeſſus. oliuaq; ſummum Palmaq; tranſuerſum fuit in cruce lignũ Cedꝛus deſignat altitudinẽ ꝯtemplatoĩs Cypꝛeſſus odorẽ bone opinionis Palma deſignat fructũ iuſticie Oliua lenitatẽ miſericoꝛdie Scdo ꝯmendat in flore. vñ ſm Nicodemũ h̾ lignũ ſctẽ crucis fecit florem dãnatoĩs ⁊ ſaluatoĩs. de pmo flore nõ laudat .ſ. de flore dãnatoĩs de quo adã in paradyſo guſtauit ꝑ quẽ mũdũ dãnauit Sed de flore ſaluatoĩs quem poꝛtauit qñ ꝑ ſanguinẽ xp̄i h̾ lignum fuit coloratũ Et iſte flos fuit de q̃ dr̃ in cãticis Ego ſum flos cãpi ⁊ liliũ ꝯuallium Tertio ꝯmẽdat ex germine .i. rõe fructꝰ. qꝛ ſuauiſſimũ fructũ ꝓtulit .ſ. corpꝰ xp̄i traditũ in p̄ciũ totiꝰ ſeculi. vñ in cãticis Et fructus eiꝰ dulcis gutturi meo Itẽ nota autoꝛ dr̃ q nõ valet vis humana ꝑ h̾ tãgit ꝟtus effectꝰ ſctẽ crucis de q̃ dr̃ Damaſ. O ſpecioſa crux ꝑ te euacuata ẽ mors pmi parentis. ⁊ pctm̃ ſolutũ. infernꝰ dãnatꝰ ẽ ⁊ mũdus ad p̄ſtinã btĩtudinis grãm reuocatus. Subiũgit. eris galea ⁊ ſcutũ ꝯ̄ſus diabolũ. tu es doꝛmientiũ reſurꝛectio. infirmoꝝ baculꝰ. ꝟga ꝯuertẽtiũ. ⁊ p̄ctio coꝛꝑis ⁊ aie Itẽ nota q̃dã textus hñt. q̃s tormẽtis vis ſeruire. ⁊ tũc dɀ ſic exponi ita O xp̄e ꝯforta tuos fideles q̃ ꝓpter te paſſionẽ ſuſtinẽt ne in paſſionibꝫ ⁊ tribulatoĩbꝫ deficere videant Sɀ q̃dã hñt vis ſeruire. tũc dɀ ſic intelligi O xp̄e ꝯſerua tuos fideles q̃ ſeruiũt tue cruci in hoc mũdo

Pro terminis nota. triũphale ẽ nomẽ adiectiuũ a noie triũphus. ⁊ dr̃ a tris qđ ẽ tres ⁊ phonos ſonꝰ q̃ſi triũ puerorꝝ ſonꝰ Sɀ vale ẽ ꝟbũ defectiuum neu. ge. cuiꝰ declinatio pɀ in Alexãdro Sɀ vis ſumit hic ꝓ poteſtate

Itẽ ſeuire eſt ꝟbũ quarte ꝯiugatoĩs neutri gñis. ⁊ ſcat crudeliter agere ⁊ hɀ ſeuiui in p̄terito ꝑfecto Itẽ largioꝛ eſt ꝟbũ cõe haƀs vtrãq; ſcationẽ ⁊ hɀ largitus ſum in p̄terito

ſ Ummi triumphũ regis proſequamur laude. Qui celi q̃ terre regit ſceptra inferni iure domito. Qui ſeſe pro nobis redimendis permagnum dedit precium.

¶ Hic deſcribit aliud canticũ in q̃ oñdit materiã aſcẽſionis dñi Et diuidit in tres ptes In pma pte deſcribit hiſtoriã triumphalẽ q̃ facta eſt in paſſione xp̄i In ſcda deſcribit ipius aſcẽſionis inenarꝛabilẽ gliam. In tercia applicat ea q̃ pmiſit ad ꝑncipalẽ materiã huiꝰ feſti. ſcda ibi. huic nomẽ tercia ibi. deniq; ſaltũ Primo hoꝛtat nos ad laudẽ dei dicẽs. Nos (pſeq̃mur laude) .i. ꝑfecte laudemꝰ (triũphũ) .i. victoꝛiã (regis ſummi) .i. ſup-

mi(ꝗ) rex (regit) .i. gubernat (ſceptra) .i. regna (celi ⁊ terre domito) .i. refrenato ⁊ expugnato (iure) .i. ꝑtāte (inferni ꝗ) .i. rex (dedit ſeſe ꝑmagnū) id ē valde magnū (ꝓciū) in ara ſcē crucis (ꝓ nob redimēdis) .i. vt redimeret nos. ¶ Notandū ſcribit Eſa. lxiij. iſte ſocius mihi formoſus in ſtola ſua gradiens in multitudine virtut ſue. in iſtis ꝟbis ad ꝯmendatōnem huiꝰ feſti tangunt duo. ꝑmo triūphus ieſu xp̄i paſſionis cū dr̄. iſte ſocius noſter formoſus eſt. ſcḋo tangit inenarrabilis glīa. cū dr̄. in multitudine ꝟtutis ſue. Quantū ad ꝑmū nota. ꝙ ille terminꝰ ſtola multiplr̄ ſumitur. Primo dr̄ ornatus ſacerdotalis. Scḋo ē veſtis alba. vñ in Apoc. Stolis albis ſequunt agnū ꝙcunq; ierit. Tercio dr̄ veſtis ſolēnis. vñ in epl̄a Hiere. Induit ſtolā iocūditat. Quarto ponit ꝓ aīa ⁊ corꝑe. vñ in Apoca. Lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Quinto capit ꝓ paſſione. ⁊ ſic capit h̄ qñ angeli dixerūt admiratiue. ille ſociꝰ noſter formoſus ē in ſtola ſua .i. in paſſione. Quantū ad ſcḋm tūc xp̄s aſcēdit cū magna multitudine. qr̄ poſtq̄ comedit cū ſuis diſcipulis trāſiuit in montē oliueti. ⁊ ſtatim nubes ordināta ſuſcepit eū. nā xp̄s ē ꝑmo ab angelo nunciatꝰ. poſt h̄ natus. circūciſus. in tēplo ꝑntatꝰ. paſſus ⁊ reſurrexit vt aſcēderet ad celum ad dexterā patris ꝗ eū miſit. Et h̄ declarat. qr̄ hō ꝑ pctm̄ ꝑmi parētis primo ē captꝰ in vinculis diaboli. ſ; hora paſſionis ⁊ reſurrectōis xp̄i liberatus ē. nūc aūt ductꝰ ē ad patrē celeſtem. vt patz etiā ꝑ ꝓphetam ꝗ dr̄ Aſcēdens xp̄s in altū captiuā duxit captiuitatē ſua virtute

¶ Pro terminis nota. ꝓſequor ē ꝟbū depo. tercie ꝯiuga. ꝯpoſitū a ꝓ et ſequor. Itē domitꝰ a um ē ꝑticipiū futuri tp̄is deriuatū a ꝟbo domor aris. Sz redimendꝰ ē ꝑticipiū futuri tp̄is huiꝰ ꝟbi redimor qḋ ꝯponitur a re ⁊ emor mutando e in i interponendo d.

Huic nomen extat conueniens idytum. Nam tranſiliuit oms ſtrennue montes colliculoſq; bethel

¶ Hic au. deſcribit inenūerabilē glīam aſcēſionis xp̄i. ⁊ diuidit in duas ꝑtes. Primo imponit ꝓpriū nomē deo ꝯueniens ſibi ex ꝟtute aſcenſionis Scḋo ꝯpat vl̄ trāſfert ſe ad materiā ꝑncipalē. Scḋa ibi. ſaltū de celo ⁊c. Primo dr̄ ſic (idytū) .i. tranſiliens (eſt ꝯueniēs) .i. ꝯpetens (nomē huic) ſc; xp̄o (nā) ꝓ qr̄ (tranſiliuit ſtrēnue) .i. viriliter tranſiuit (oēs montes. q;) ꝑ et (oms colliculos bethel) illius regionis.

¶ Notandū. idytū fuit ꝓpriū nomē viri ꝗ erat potens ſuꝑ oēs moabiticos. de quo legit ꝑmo Regū. ꝙ erat velociſſimꝰ ⁊ agillimus ad currendū ⁊ illū interfecit Abner filꝰ Neronis ꝑncipis. ⁊ ſic ꝑ excellentiā ꝗlibet velociſſimi curſus ⁊ agilis in ſaltando pt̄ dici vl̄ vocari idytū. ſic etiā xp̄s triūphator merito ⁊ rationabilr̄ dr̄ idytum. qr̄ magnū ſaltum fecit. qḋ atteſtatur ꝓpheta in pſalmo. a ſummo celo egreſſio eius ⁊ occurſus eiꝰ vſq; ad ſummū eius. ¶ Item lr̄a dr̄ bethel. ꝑ hoc intelligit hieruſalē ꝗ primo vocabatur ſolima. qḋ interpretatur pax. ⁊ in tali ciuitate xp̄s pacificauit et reconciliauit nos patri. Secūdo vocatur ſalem. Unde legitur in Gen̄. ꝙ melchiſedech rex ſalem. id eſt hieruſalem vinū ⁊ panem obtulit. Tercio vocatur luſa. ⁊ eſt hebraice dictum. Quarto vocatur bethel. id ē domus.

De aſcenſione dñi

dei. vñ legitur in Geñ. qñ Jacob accepit bñdictōem patris ꝛ fugeret a facie fratris ſui Eſau reqeuit in q̊dā loco vbi vidit in ſomno ſcalā tāgentē celū. ꝛ euigilās dixit. vere dñs ē in loco iſto ꝛ ego neſciebā. ꝛ vocauit nomen loci bethel. ꝛ poſtea in eodē loco edificatū ē templū dei. Quinto vocat̄ helia. vñ legit̄ de ſctō Joāne. ꝙ caput ſcti Jo. fuit ſepultū in helia. id ē in hieruſalē. Sexto vocat̄ hieroſolyma Ultimo vocat̄ hieruſalē. ꝛ hoc nomen ē ſibi ipoſitū a ꝑmis edificatoribꝫ hui⁹ ciuitat̄. ¶ Itē nota. dicebat̄ in lr̄a p̄cedēti ꝙ xp̄s regit ſceptra celi ꝛ terre. qꝛ ipe ſol⁹ ē ꝑnceps toti⁹ mūdi. vñ h̄ ē de neceſſitate boni ordinis ꝙ ſꝑ ſit vnū regēs. qꝛ ſi nō eēt vn⁹ rector celi ꝛ terre tūc eēt pluralitas ꝑncipū qđ ē deteſtabile vt ꝑꝫ ꝑ phm̄. xij metaph. q̄ dr̄. entia nolūt male regi ſit ergo vn⁹ ꝑnceps. Itē etiā dicebat̄ ibidē. inferni iure domito. qꝛ xp̄s deſcēdit in infernū ꝛ ibi ꝯtriuit diaboli ꝑtātē recipiēdo aīas q̄ ſibi placuerūt ꝛ ei⁹ volūtatē fecerūt. vñ oēs anime hoīm q̄ fuerūt añ aduētū xp̄i mortui fuerūt in limbo inferni. ſꝫ xp̄s mot⁹ miſericordia de ꝑditōe hāꝝ aīaꝝ ipas abſtulit a poteſtate diabolica

¶ Pro terminis nota. ꝯueniēs ponit̄ h̄ ꝓ rōnabilr̄. ꝛ ē nomē adiectiū Itē extat ē ṽbū neutrale. ꝛ exponit̄ h̄ ꝓ eſt. Scđo mō ſ̄cat apparere. Iñ venit extra ꝛ ſunt inteſtina hoīs. Itē idytū ē ꝓpriū nomē viri q̄ fortiter ſciuit ſaltare ꝛ eſt maſculini gñis ꝛ indeclinabile. Tranſſiliuit eſt verbū quarte cōiugatōnis. ꝛ ꝯponitur a trans ꝛ ſalio. Item bethel eſt ꝓpriū nomē ciuitat̄ fēi generis ꝛ indeclinabile.

Saltū de celo dedit in ṽginalē ventrē. inde in pelag⁹ ſeculi Poſt

q̄ꝫ illud ſuo mitigauit poteātu terras flegetōtis aſſilijt tenebras

¶ Hic autor regredit̄ ad verā materiā hui⁹ feſti oñdēs q̄t modis xp̄s ſaltauit dicēs. xp̄s (dedit) .i. fecit (ſaltū) .i. deſcēſuꝫ (in ṽginalē vētrē) .i. vterū btē marie ṽginis (inde) .i. poſtea xp̄s dedit ſaltū (in pelag⁹) .i. mare (ſeculi) .i. hui⁹ mundi (poſtq̄ꝫ mitigauit) .i. pacificauit ꝛ ꝯpeſcuit (illđ) ſcꝫ pelagus hui⁹ mūdi (ſuo poteātu) .i. ꝑ ſuā potentiā (ipe aſſilijt) .i. ſaltauit (terras) .i. obſcuras tenebras (flegetontis) .i. inferni.

Principis illi⁹ diſturbato imperio. Maniplis plurimis inde

erutis mūdū illuſtrat ſuo iubare. Captiuitateq̄ꝫ detētā inibi victor

duxit ſecū. Et rediuiuū iam ſuis ſe prebuit ſeruis ꝛ amicis.

Et ipe xp̄s (diſturbato) .i. deſtructo (imperio) .i. ꝑtāte (ꝑncipis illius) ſcꝫ inferni (erutis) .i. liberat̄ (plurimis maniplis) .i. mult̄ ſuis ſeruis (inde) .i. de inferno (illuſtrat) .i. illuminat ꝛ letificat (mūdū ſuo iubare) .i. ſplēdore ſcꝫ ſue reſurrectōis (q̄ꝫ .ꝑ et. ſ. xp̄s exñs (victor duxit ſecū captiuitatē detentā) .i. captiuā (inibi) .i. in inferno ſcꝫ ſanctos patres q̄ in inferno erāt captiui (et) ſcꝫ xp̄s (prebuit) .i. oſtendit (ſe iam rediuiuū) .i. iteꝝ viuū ꝛ a mortuis reſurgentem (ſuis ſeruis ꝛ amicis) ſᶜ ſuis

¶ Notandū. diceret q̄s. q̄re xp̄s nō ſtatim aſcēdit poſt reſurrectōnem ſꝫ ꝑ quadraginta dies expectauit. Rñdet̄ ꝙ hui⁹ triplex ē rō. Primo ꝓpt̄ cer-

titudinē reſurrectōis. qꝛ ad verā reſurrectōez reqͥrunꝭ plures dies. qꝛ diffi-
cilius erat ꝓbare veritatē reſurrectōis q̄ꝫ paſſionis. qꝛ a pͥmo die vſqꝫ ad
terciū ꝓbaꝭ paſſio. Scd̄o ꝓpter aploꝝ ꝛ diſcipuloꝝ ꝯſolatōnem q̄ ꝑ ipius
paſſionē grauiter fuerūt turbati. Tercio ꝓpter myſticā ſcatōnem. qꝛ ſicut
xl. dies ieiunauit ꝛ .xl. horis iacuit in ſepulchro ſic ꝛ poſt .xl. dies aſcēdit in
celū. vt ꝑ h̄ dareꝭ intelligi ꝙ ꝯſolatōes diuine ꝯpanꝭ ad tribulatōnes. ſi-
cut dies ad horā ꝛ annus ad diē. ¶ Itē ſciendū q̄reret aliq̄s q̄liter aſcē-
dit xp̄s. Rn̄deꝭ ꝙ xp̄s aſcēdit nec tentus nec ꝯtētus. ſꝫ ꝓprijs viribꝫ. vnde
Joā. Nemo aſcēdit in celū. ſ. ꝓpria ꝟtute niſi q̄ deſcendit. Scd̄o aſcendit
manifeſte. vn̄ in actibꝫ apo. videntibꝫ illis eleuatꝰ eſt. Tercio aſcēdit letan-
ter. vn̄ p̄s. aſcēdit deus in iubilo ꝛc̄. Quarto aſcēdit velociter. vn̄ p̄s. Ex-
ultauit vt gigas ad currendū viam ꝛc̄. ¶ Itē nota de loco in quo aſcēdit
xp̄s dꝛ ꝙ aſcendit in montē oliueti verſus bethaniā quo diſcipulos ire p̄-
cepit. nā in ipius aſcēſionis die bis apparuit. ſemel .xi. diſcipulis comeden-
tibꝫ in cenaculo. cū igiꝭ comedisſent ꝛ p̄cepiſſet eis vt in montē oliueti ver-
ſus bethaniam irent ibi iteꝝ eis apparuit ꝛ eleuatis manibꝫ bn̄dixit eis. ꝛ
corā oculis eoꝝ in celū aſcēdit. ¶ Itē nota. q̄re xp̄s aſcendit. Dico ꝙ huiꝰ
ſunt plures cauſe. Prima ē vtilitas. vt in euāge. Niſi ego abiero paraclitꝰ
nō veniet. Scd̄a ē maioꝛ cognitio dei. vn̄ in euāge. Si diligeretiſ me ꝛc̄.
Tercia ē meritū dei. Quarta ē ſecuritas noſtra. qꝛ ideo aſcendit vt noſter
aduocatꝰ fieret apud patrē. Quinta ꝓpter dignitatē noſtrā. vn̄ angeli vi-
dētes noſtrā humanā naturā exaltari ad dexterā patris ꝓhibuerūt ſe ab
hoibꝫ adoꝛari. vn̄ apo. xix. Cecidi ad pedes eiꝰ vt adoꝛarē eū. ꝛ dixit ange-
lus. vide ne feceris. ſeruꝰ tuus ꝛ fratꝝ tuoꝝ ego ſuꝫ. Sexta cauſa ē ianue
celeſtis apTio. ſicut eīm ꝑus aperuit ianuā inferni ſic eodē mō ianuā para-
diſi. ¶ Itē nota. q̄reret q̄s. cū q̄bꝫ aſcēdit xp̄s in celū. Rn̄deꝭ ꝙ xp̄s aſcen-
dit cū captiuitate quā ipe liberauit de inferno. vn̄ p̄s. Aſcēdit deꝰ in iubi-
latōe captiuā duxit captiuitatē. Scd̄o aſcendit cū multiſ coꝛpibꝫ ꝛ aiabꝫ q̄
ſecū ſurrexerūt. vn̄ in euāge. Multa coꝛpa ſctōꝝ ſurrexerūt q̄ viſa ſunt in
ſancta ciuitate ꝛ poſtea cū xp̄o aſcēderūt. Tercio aſcēdit cū multitudīe an-
geloꝝ. Vn̄ tres queſtiones facte fuerūt ab angelis in aſcenſione. ꝛ h̄ ſ̄m
triplicē hierarchiā. Primā queſtionē fecerūt minores angeli ipis maioꝛi-
bus dicentes. Quis ē iſte q̄ venit de edon tinctis veſtibꝫ de boſra. Huic
q̄ſtioni rn̄det dn̄s. ego ſuꝫ q̄ loquoꝛ iuſticiā ꝛ iudiciū in redēptōe humani
generiſ. Scd̄am q̄ſtionē fecerūt ſupͥmi angeli ad xp̄m. q̄re rubꝛū eſt indu-
mentū tuū. Et iteꝝ rn̄dit dn̄s. toꝛcular calcaui ſolꝰ. Tercia q̄ſtio fuit ipo-
rum angeloꝝ de tribꝫ hierarchijs q̄ dixerūt mutuo. q̄s ē iſte rex glie. rn̄dit
dn̄s. dn̄s virtutū ipe ē rex glie. deinde oēs angeli rn̄debāt. h̄ ē cādidus q̄
nec habuit ſpēm necꝫ decoꝛē. h̄ ē q̄ infirmꝰ fuit in regno foꝛtiſ in ſpolio. ar-
matus in p̄lio. ſpretꝰ in moꝛte. pulcher in reſurrectōe. rubicūdus in cruce.
clarꝰ in celo. ſtrenuus in nouiſſimo iudicio ¶ Pro terminis nota. pela-
gus ē nomē neutri gēſ ſcd̄e decli. ꝛ dꝛ a pello is. qꝛ pellit littoꝛa fluctibꝫ ſuis
et poniꝭ h̄ ꝓ tribulatōibꝫ huiꝰ mūdi. vn̄ bn̄ dꝛ ꝙ xp̄s ſaltauit in mare mū-
di. qꝛ xp̄s nūqꝫ habuit bonū diē in terris. ſed ſemꝑ vixit pauꝑ. nō eīm ha-
buit ꝓpria bona. ¶ Item nota. teter tra trum eſt nomē adiectiū. ꝛ eſt ideꝫ
q̄ꝺ obſcurus a um. Item flegeton dꝛ fluuius inferni. vt patꝫ in coꝛnuto

et dr̄ flegeton grece qđ ē ardere latine ⁊ in ipo puniunť illi q̄ ardēt in amore huiꝰ mūdi. Vñ quaqꝫ ſunt pene infernales. vñ Stix odiū. flegetō ardēs oblivio lethes Cochitꝰ luctꝰ. archiron ſonat abſqꝫ ſalute Sꝫ diſturbato imperio ſunt abſti poſiti in deſignatōe pn̄e. ⁊ diſturbatꝰ ē pticipiū a v̄bo diſturbor arꝭ. Itē aſſilije ꝯponiť ab ad ⁊ ſalio. Itē plurimꝰ a ū ē ſuplatiuꝰ huiꝰ nois multꝰ. Itē erutis ē pticipium p̄teriti tp̄is decōpoſite figure ab eruor eris. Itē inibi ꝑ ſe ē adverbiū loci. Sꝫ in p̄nti poniť noialr̄. qꝛ dicti/ones indeclinabiles ꝑ additōem p̄poſitionū nominanť

Deniqꝫ ſaltum dederat hodie maximū nubes poloſqꝫ curſu prepeti

tranſuolans. Celebret ergo populꝰ hūc diē credulꝰ. cuius morbida

idytū corpa in ſemetipo altis ſedibꝫ celi inuexit dei filius.

¶ Hic autor declarat ſcđm ſaltū q̄ fuit ad vitā eternā. ſeu applicat ea q̄ dicta ſunt ad materiā p̄ncipalē huiꝰ feſti. Et diuidiť in duo. Primo facit qđ dictū ē. Scđo dirigit ꝑſcrōem ad xp̄m. ſcđa ibi. Iā idytū. dicēs (Deniqꝫ). i. poſtremo vl̄ vltimo. ſcꝫ xp̄s (dederat). i. fecerat (hodie). i. in hac die aſcēſionis (maximū ſaltū trāſuolans). i. ꝑuolās (nubes. qꝫ) ꝑ et (po/los). i. celos (p̄peti curſu). i. veloci (Ergo ꝑpl's). i. tota multitudo fideliū exn̄s (credulꝰ) ſcꝫ xp̄o (celebret). i. honoret (hūc diē (aſcēſionis (cuius). ſ. ꝑpl'i (morbida). i. maculata (corpa). i. corporeā naturā filiꝰ dei exn̄s (idy/tum). i. tranſiliēs (inuexit). i. induxit (altis ſedibꝫ celi in ſemetipo)

Et tremens iudicē expectat affuturꝫ vt duo angeli fratres docuerūt

Qui ieſus a vobis aſſumptꝰ eſt in celū iterū veniet vt vidiſtis eum

(Et) ſcꝫ ꝑpl's (tremēs expectat affuturꝫ). i. venturꝫ (iudicē). ſ. filiū dei (vt). ꝑ ſicut (duo angeli docuerūt fratres). i. aplo's. ſ. dicentes eis (ieſus q̄ aſſumptꝰ ē a vob̄). ſ. apl'is (in celū veniet iterꝫ). i. in nouiſſimo die (vt) ſi/cut (vidiſtis eū). ſ. euntē in celū. ¶ Notādū. diceret q̄s. an xp̄o fuit ꝯgruū in celū aſcēdere. Rñdeť q̄ ſic. vñ xp̄s aſcēdit multiplr̄. Primo ꝓpter q̄eſce/re poſt laborē q̄ erat fatigatꝰ. Scđo ad intercedendū ꝑ amicis ꝓ q̄bꝫ vti/liter laborauit. vñ Ber. Securꝫ acceſſuꝫ habes o hō ad deū vbi habes fi/liū mediatorē matrē intercedentē. filiꝰ oñdit patri latus ⁊ vulnera. mater oñdit filio ⁊ patri pectꝰ ⁊ vbera nulla p̄t eē repulſio vbi ſunt tot amoris in/dicia. Tercio ad ꝯq̄rendū de inimicis ꝓ q̄bꝫ inutilr̄ laborauit. vñ Eſa. Inuanū laboraui ⁊c. Quarto vt nob̄ locū p̄pararet. Vñ Ioā. Vado para/re vob̄ locū. Itē Auguſti. dr̄. para. q̄d paras. Quinto aſcendit ꝓpter no/ſtrā dignitatē. qꝛ magna dignitas ē vbi humana natura vſqꝫ ad dexterā dei ē exaltata. Sexto vt ſpm̄ſanctū nobis mitteret. Vñ in euāgelio. Niſi ego abiero paraclitꝰ nō veniet. ¶ Itē ſciendū. xp̄s in eiꝰ aſcēſione penetra/uit oēs celos. vt dr̄ Apl'us. Abſqꝫ omi ſciſſura ⁊ diuiſione celorꝫ ⁊ ſphera/rum xp̄s eleuatꝰ eſt. qꝛ hoc poſſunt facere corpa glorificata. ¶ Itē Greg. Ille q̄ deſcēdit in ſinū matris aſcendit ſuꝑ omnes celos

¶ Pro terminis nota. denicꝫ eſt aduerbiũ affirmandi. ⁊ exponit̃ ꝑ certe. vel pt̃ dici ꝙ ſit aduerbiũ tp̃is. ⁊ pt̃ exponi ꝑ ly vltimo Itẽ ꝑpes eſt nomen adiectiuũ. i. velox. ⁊ dr̃ q̃ſi pre alijs hñs pedes. q: velox hꝫ pedes ante tardũ Itẽ inueho. i. induco. ⁊ ẽ ṽbũ trãſitiuũ Itẽ affuturꝰ ẽ ꝑticipium deriuatiuũ ab antiquo ṽbo affuo. qđ ↄponit̃ ab ad ⁊ ſuo. vñ ẜm antiq̃s ſuo ẽ ṽbũ ſubſtantiuũ a quo nũc ſum accõmodat ꝑteritũ fui

Jam idytum noſtrum vocibus ſedulis omnes imploremꝰ. Ut a dextris patris qui ſedet ſpiritum mittat nobis ſanctum. In fine ſeculi ipſe quocꝫ ſemper ſit nobiſcum.

¶ Hic au. dirigit quãdã petitõem ad xp̃m di. Nos (oẽs imploremus) id ẽ rogemꝰ (iam). i. in p̃ſenti mũdo (noſtꝝ idytũ) . i. ſaluatorẽ chriſtum (ſedulis vocibꝫ) . i. frequẽtibꝫ orõnibꝫ (vt) ſcꝫ ipe (q̃ ſedet a dextris p̃ris mittat nob̃ ſpm̃ ſctm̃. quocꝫ) ꝑ et (ipe) ſcꝫ xp̃s (ſit ſꝑ nobiſcũ in fine ſeculi) id ẽ vſcꝫ ad finẽ ſeculi poſt hanc vitã ¶ Notandũ. lr̃a dr̃. a dextris patris. diceret q̃s. tñ deus pater eſt ſp̃us. ⁊ ſp̃us ẽ ſine om̃i dimẽſione ⁊ corporeitate. vñ dr̃ in euãgelio. Sp̃us carnẽ ⁊ oſſa nõ hꝫ. quõ tunc ſedet ad dextrã patris. R̃ndet̃ ꝙ ſedere ad dextrã dei patris intelligit̃ dupl̃r. Primo. id ẽ eẽ in potioribꝫ donis dei patris ẜm humanitatẽ. ⁊ ſic vtrocꝫ mõ ſedet ad dextrã patris ẜm ambas naturas. ſcꝫ deitatis ⁊ hũanitatꝭ. Vñ btũs Auguſti. in quodã ſermone dr̃. ꝙ xp̃s carnaliter ſedet ad dextrã patris. damnati aũt ad ſiniſtrã in futuro iudicio. Sancti aũt in eterna beatitudine oẽs ſunt in dextra. q: ibi nulla eſt obliquitas nec aliqua miſeria Scđo intelligit̃ ẜm naturã deitatis. q: filius eſt eq̃lis patri in diuina natura. Vñ in ſymbolo Athanaſij. Equalis patri ẜm diuinitatẽ. ¶ Itẽ ſciendũ. ſi diceret q̃s. vtꝝ xp̃s poſt aſcenſionẽ ſit in celo empyreo ꝑ modum ſtantis vl̃ ſedẽtis. Primũ pꝫ de ſancto Stephano. vbi dr̃. Video celos apertos ⁊ ieſum ſtantẽ a dextris ⁊c̃. Scđm patꝫ in ſymbolo. Sedet ad dextrã dei patris. R̃ndetur ꝑ diſtinctõem. q: vel loq̄mur ẜm ſenſuꝫ myſticum que ẜcat res. tunc bene ↄceditur vtrũcꝫ ẜm diuerſas metaphoras. Chriſtus eñ dr̃ ſtare q̃ñ paratus eſt p̄ſtare auxiliũ ſuis. ⁊ ita apparuit beato Stephano agoniſanti. Et dr̃ ſedere. q: regnat in pace ineffabili. Hoc etiã intelligit̃ de mẽbris. vñ Eſa. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis. in tabernaculo fiducie. ⁊ in requie ſempiterna. Sꝫ ſi loq̄mur ẜm ſenſuꝫ litteralẽ tũc nõ eſt nobis determinatũ qualiter xp̃s ſit in celo. Sꝫ certum eſt ſi placet ſibi ſtare ſtat. ſi ſedere ſedet. ¶ Item nota. cum chriſtus aſcendit locatus eſt ad dextram dei patris. vnde p̃s. Sede a dextris meis. nõ ꝙ ſp̃uſſanctus tm̃ ꝓcedat a patre. ſꝫ etiam a filio. ¶ Item nota ex iſta lr̃a. in fine ſeculi pꝫ error phoꝝ. q̃ dicunt mundũ nõ habere ꝑncipiũ necꝫ finẽ qđ eſt falſum. q: ſi ſic tunc nõ eſſet dies vltimi iudicij

¶ Pro terminis nota. ꝙ dextra ponit̃ hic ſubſtantiue. ⁊ dr̃ quaſi ſtãs extra. Item ſedulus ſedula ſedulũ dr̃ quaſi frequẽs. ⁊ eſt nomẽ adiectiuũ. Inde venit ſedule aduerbiũ. Itẽ ſp̃us dr̃ quaſi ſpirans thus . i. gratiam. Sed nobiſcũ eſt aduerbiũ ꝑſonalis ẜcatõnis.